

DE TAAK VAN DEN OFFICIER VAN GEZONDHEID.

Naar aanleiding van onjuiste voorstellingen over de hooge roeping van den geneesheer in militairen dienst ¹⁾, acht ik het niet ondienstig, het volgende meer algemeen bekend te maken, vooral voor de a.s. collega's.

De geneeskundige dienst is in de militaire organisatie slechts een bijvak, een hulpdienst. Vooraan staat het vechten, de krijgskunde. De militaire geneeskundige dienst heeft het hare ertoe bij te dragen, dat de levende strijdkrachten steeds zoo vechtvaardig mogelijk zijn. De officier van gezondheid is dan ook in alles onderworpen aan den troepencommandant. Hij moet zorgen, dat de menschen, die om de een of andere reden bij hem komen en geen dienst kunnen doen, weer zoo spoedig mogelijk ter beschikking zijn van den militairen chef. Medelijden, weekheid mag hij niet kennen. Het soldatenleven eischt ontberingen in dienst der strategie. Over die ontberingen heeft hij niets te zeggen, als het al te erg wordt, mag hij hoogstens zijn bedenkingen laten hooren, doch de militaire commandant met zijn krijgskundig plan beslist. En zijn de sanitaire gevolgen onheilspellend geweest, dan moet de dokter zoo gauw mogelijk het zieke of gewonde vechtmateriaal weer herstellen.

De militaire arts is boven alles militair, d. i. onderworpen. Hij moet zijn eigen persoonlijkheid opzij zetten (zeide niet GOETHE: „Höchstes Glück des Erdenkindes ist doch die Persönlichkeit“).

Zoo zijn de beginselen van deze zaak, mij in deze dagen van de mobilisatie officieel geleerd.

Eindhoven, 24 Januari 1915.

G. C. J. KRUISINGA.
reserve-officier van gezondheid.

Het verbaast mij, dat de boven beschreven beginselen den inzender tijdens de mobilisatie nog geleerd moesten worden. Het spreekt toch wel voor ieder van zelf, zou ik denken, dat in den oorlog het vechten de hoofdzaak is en dat de geneeskundige dienst slechts een hulpdienst is. Ware het anders, had de geneeskundige dienst het meeste te zeggen in het leger, dan was, naar ik meen, de oorlog spoedig en voor goed uit de wereld. Maar dat neemt toch in geen deele weg, zou ik meenen, dat aan den geneeskundigen dienst, zij het dan als hulpdienst, de taak te beurt valt in den oorlog een massa leed te lenigen, zoodat terecht van de hooge roeping ook van den geneesheer in militairen dienst gesproken mag worden.

Amsterdam, 25 Januari 1915.

P. MUNTENDAM.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Wet op de uitoefening der artseneerbereidkunst.

Hier volgt thans een bespreking van het overige deel van het nieuwe wetsontwerp, waarvan in ons vorig nummer reeds behandeld zijn de artikelen, die rechtstreeks de dispenseerende geneeskundigen betreffen.

In de eerste plaats wil de wet niet alleen regelen de uitoefening der artseneerbereidkunst, maar tevens den verkoop van vergiften, zoodat de titel der wet in het vervolg dan ook zal luiden: „Wet tot regeling van de uitoefening der artseneerbereidkunst en den verkoop van vergiften“. Waar, zooals verleden week reeds is medegedeeld, juist

¹⁾ Zie *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 1915, Eerste Helft n°. 1, bldz. 4 en 5.